

Beskæftigelsesministeriet
Att.: Beskæftigelsesminister Inger Støjberg
Ved Stranden 8
1061 København K

Sendt pr. maill: bm@bm.dk

De økonomiske konsekvenser af refusionsomlægningen

29. december 2010

Kære Inger Støjberg,

Sagsnr.:
2010-49788

Jeg kan forstå, at du på møde i Nordjylland har hævdet, at Aalborg Kommune ikke kan regne og dermed sået tvivl om de økonomiske konsekvenser, som vi i Aalborg Kommune har regnet os frem til på baggrund af refusionsomlægningen.

Dok.nr.:
2010-377147

Men jeg kan samtidig konstatere, at du i svar til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg på "spørgsmål nr. 26" den 16. december 2010 bekræfter vores beregning.

Det er glædeligt, at vi nu er enige om tallene, og at Aalborg Kommune ikke længere fremstår, som nogen, der ikke kan regne.

Når nu du kender de reelle konsekvenser af refusionsomlægningen – herunder at der er kommuner, som tjener omkring 35.000 kr. pr. ledig, mens andre kommuner taber (vi taber ca. 5.000 pr. ledig), er det mig meget uforståeligt, hvordan at du, som minister for alle ledige, kan være med til i den grad at skabe ulighed mellem kommunerne og dermed direkte være med til at forringe vilkårene for de ledige.

Der er ingen tvivl om, at det rammer kommuner, som i forvejen er hårdest ramt af ledighed, og det vil komme til at gå udover de svageste ledige.

I dit svar på "spørgsmål nr. 26" er du inde på, at "kommunerne har gode muligheder for at tilpasse sig, så de byrdefordelmæssige konsekvenser af reformen bliver begrænsede".

Hermed mener du sikkert, at kommunerne kan nedbringe de byrdefordelmæssige konsekvenser ved i højere grad at anvende virksomhedsrettede tilbud, hvor der fremover opnås 50% refusion.

Samtlige kommuner vil nu forsøge denne mulighed, selvom det er svært med den nuværende krisesituation på arbejdsmarkedet.

Og så er økonomien på beskæftigelsesområdet sådan skruet sammen, at hvis samtlige kommuner udvider antallet af virksomhedsplaceringer med f.eks. 20%, så henter kommunerne mere hjem i direkte refusion, men skal betale bloktilskudsmidler tilbage til staten som følge af budgetgarantien.

Hvis samtlige kommuner gør det samme ift. virksomhedsrettede tilbud – hvilket også er det politiske ønske og forventning - vil det altså ikke være muligt (eller i hvert fald kun i meget begrænset omfang) for den enkelte kommune, at begrænse de byrdefordelingsmæssige konsekvenser.

Der er altså ikke, som du skriver, gode muligheder for at tilpasse sig. Det holder simpelthen ikke.

Det vil med den nuværende situation på arbejdsmarkedet være vanskeligt at udvide antallet af virksomhedsplaceringer markant. Det gælder selvfølgelig især i de kommuner, som er hårdest ramt af arbejdsløshed. Hvilket netop er de kommuner, som oplever store byrdefordelingsmæssige konsekvenser af refusionsomlægningen.

Det skyldes jo, at refusionsomlægningen især rammer kommuner med mange ledige, idet bloktilskuddet fordeles efter indbyggertal frem for efter antallet af ledige og sygedagpengemodtagere.

Det havde været let for dig og forligspartierne at udbygge overgangsordningen, uden at det ville have nogen økonomisk betydning for Statens budget; herunder aftalen forbundet med Finansloven.

Det kunne være ved at nedsætte grænsen for kompensation til f.eks. 0,03 pct. af beskatningsgrundlaget og samtidig beslutte, at kompensationsbeløbene, som følge af overgangsordningen, skal dækkes af de kommuner, som står til at tjene på refusionsomlægningen.

Hermed ville den økonomiske konsekvens være mere udjævnet mellem kommunerne. Og kommunerne ville være stillet mere lige ift. den videre beskæftigelsesrettede indsats.

Jeg tænker, at du stadig kan nå at ændre på de byrdefordelingsmæssige konsekvenser, hvis du reelt vil hjælpe ledige i kommuner, som er hårdest ramt af arbejdsløshed.

Venlig hilsen

Mai-Britt Iversen
Rådmand